

**Er hasj vanda-
mikið?**

Kjartan Mohr: — Spurningurin er ringur at svara, men ein veit, at fólk verða sálarliga bundin at hesum evni.

Obeinleidis er evnið skaðiligt, tí tað verður ofta brúkt undir umstøðum ið kunnu elva til brúk av sterkari narkotiskum evnum.

Brúkið av hasj hongur ofta saman við tíðini, — tað kann vera »in« í ávisum bólkum í samfelagnum.

Eg vil tó fráfáa fólk at brúka hasj.

Johannes Álvheygg: — Tað er vandamikið, tí tað møgulega fær ungfolk at ynskja sterkari rús, tá tey fyrst hava vant seg til hasj.

Vit vita, at rúsdrekkamisnýtsla byrjar við, at fólk drekkur øl, men at tey seinni fara yvir til sterkari drykkir. Tí haldi eg hasj vera vandamikið í sær sjálvum.

Eyðbjørn Mikkelsen: — Eftir tí vit hava lisið um hasj, so kann hetta verða byrjanin til nýtslu av sterkari evnum.

Eins og sigarettroykjarar lættari fara yvir til hasj, enn tey sum ikki roykja, so vísa tølini frá kann-ingum uttanlanda, at hasjbrúkarar fara víðari, og byrja at taka narkotisk evni.

Landsstýrismaðurin skilur ikki sammet- ingina

politisk viðmerk- ing

Vilhelm Johannesen, lögtingsmaður, hevur skrivað politisku viðmerkingina

Greinarnar, sum undirritaði hevur skrivað í Sosialinum í sambandi við at landsstýrið hevur steðgað oðtari veiting av heimahjálpi, hava heilt givið talað til búkin á sambandsmonnum. Dimmalætting og Eilíf Samuelsen hava fingið eitt sett herðindi av búkilsku. Og hetta skilur ein og hvør.

Í Dimmalætting hósdagin roynir landsstýrismaðurin seg við eini nýggjari sjóforklaring. Undirritaði hevur ikki skilt munin á folka- og avlamsveitingum øðrumegin og veiting av heimahjálpi hinumegin. Og so greiðir landsstýrismaðurin frá muninum. Veiting av folka- og avlamspension er sett við lóg. Veiting av heimahjálpi er sett við kunngerð. Alt hetta er undirritaði sjálvandi vitandi um.

Men lat meg gera enn eina roynd fyri at fáa landsstýrismannin at skilja samanlikningina. Um ein persónur uppfyllir tær læknaligu treytirnar fyri at fáa avlamspension ella framskundaða folkapension, so skal viðkomandi hava annaðhvørt avlamspension ella framskundaða folkapension og fær hann tað ikki, so var tað ikki bert eitt brot

á lógina, men harvið hevði tað almenna gjørt mun á samfelagsborgarum.

Um nú ein persónur uppfyllir tær læknaligu treytirnar fyri at fáa heimahjálpi, men ikki kann fáa hesa, orsakað av, at landsstýrismaðurin hevur sagt, at heimahjálpin skal halda seg til játtanina, so er munur gjørdur á samfelagsborgarum. Persónurin, sum ikki fær heimahjálpin, fær seg á sama hátt, sum hann vildi fult seg, um honum varð sýtt avlamspension ella framskundaða folkapension, hóast hann uppfyllti læknaligu treytirnar.

Ein kann eisini leggja tekstina hjá landsstýrismanninum soleiðis út, at vóru lógirnar um folka- og avlamspension ikki í vegin, so vildi landsstýrið gjørt tað sama galdandi viðvíkjandi veiting av folka- og avlamspension. Nevniliga kravt at játtanin varð hildin og so sviða sum svøllur. Men her eru lógirnar, sum javnaðarflokkurin í árávis stríddist fyri at fremja, tibetur í vegin. Tá heimahjálparskipanin varð sett í gildi við kunngerð, vardi tað okkum ikki, at Føroyar nakratið kundu fáa eitt so asosialt stýri sum tað, ið nú situr.

Sum viðmerking til tað, sum Vilhelm Johannesen í blaðsamrøðu við Sosialin hósdagin í farnu viku fær fram um heimahjálparskipanina, sigur Eilíf Samuelsen, landsstýrismaður í sosialmálum, at tá Vilhelm Johannesen sigur, at við at læsa seg fastan í, at ein ávis upphædd skal halda, setur landsstýrið sakleysum folki kniv í bakan og við at gera hetta, reisar landsstýrið gomul og sjúk, sum hava brúk fyri heimahjálpi, kann svarið ið verður, at her ikki nekking.

tímar uttíðir
hvuussu
an er uttíðir
fyri. Av he
hvørjum
ein meti
grund o
fest krit
nøkur s
giva at
mi, hvu
til.

Eilíf Samuelsen, landsstýrismaður: Vilhelm Johannesen skilur ikki munin

Seinasta viðmerkingin í Sosialinum hósdagin í farnu viku prógvar, at Vilhelm Johannesen ikki skilur munin millum folka- og avlamspension og heimahjálpin. Tær báðar fyrru eru lógarsett, men tað er eitt eftir metingum. Hetta átti ein almálaráðharri at vita.

Í samrøðuni í Dimmalætting hósdagin mótsgur landsstýrismaðurin sær sjálvum so dyggiliga sum hetta. Hann sigur: »Ætlanin hjá landsstýrinum í hesum sambandi er bert at strika undir, at heimahjálpin eins og allir aðrir stovnar undir landinum eiga at halda sínar játtanir«.

Og í endanum av samrøðuni verður sagt: »Sjálvandi eigur tað at verða møgulegt, soleiðis sum heimahjálparleiðarin, Sonja á Argjaboga, málbar seg í útvarpinum herfyri, at tey, sum veruliga hava tørv á heimahjálpi, eiga altíð at fáa hana, sigur Eilíf Samuelsen at enda«.

Hvi so krevja at játtanin verður hildin, tá tað er prógvað, at játtanin ikki er so mikið stør, at øll sum hava tørv á tí, kunnu fáa heimahjálpi? Hvi ikki geva eina eykajáttan í hesum figgjarárinum? Og hvi bert seta 15 mió. kr. av í komandi figgjarári, tá heimahjálpin og almannastovan meta, at tað verður neyðugt við 18 mió. kr.?

Lat meg til endans triva aftur í orðini hjá landsstýrismanninum, tá hann sigur, at ætlanin hjá landsstýrinum í hesum sambandi er bert at strika undir, at heima-

hjálpin eins og allir aðrir stovnar undir landinum eiga at halda sínar játtanir.

Lat okkum taka okkurt dømi. Fyrsta figgjarárið, hetta landsstýrið sat vóru 1 mió. 250 tús. kr. settar av til uttanlandsferðir hjá lögmanni, landsstýrismonnum (t.d. Eilíf Samuelsen) og øðrum, veruliga nýtslan varð 2 mió. 121 tús. og 600 kr. Ein meirnýtsla uppá 70 pst. Hvi varð henda játtanin ikki hildin? Hvi hildu Eilíf Samuelsen og lögmaður seg ikki til hesa játtan?

Eitt annað dømi. Sama figgjarár var játtanin til umboðan og t.v.s. alment veitsluhald 300.000 kr. Veruliga nýtslan varð 522.900 kr. Ein meirnýtsla uppá 222.900 kr. Hvi varð henda játtanin ikki hildin?

Við øðrum orðum er politikkurin hjá hesum landsstýrinum tann, at gomul og sjúk, sum hava tørv á heimahjálpi, onga heimahjálpi skulu fáa við tí grundgeving, at játtanin til heimahjálpi skal halda, meðan lögmaður og Eilíf Samuelsen kunnu loyva sær at nýta nærum tvífalt so nógv sum játtað er, tá talan er um uttanlandsferðir og veitsluhald.

Skomager bliv ved din læst!

Aftursvar til Martin Djurhuus, skrivara í Menningargrunninum

Ikki ætlaði eg mær at svara aftur, men feli meg kroystan til tess. Og tað vegna skriv skrifvarans í Menningargrunninum, Martin Djurhuus.

Tað visir seg, at Martin soegin vil vera í »rampuljósinum«, helst avmyndaður eisini! Hvi er tað ongantið formaðurin í Menningargrunninum, ið svarar grunsins vegna? — Eins og í ldnadargrunninum.

Her er eitt avrit av tí, Dimmalætting 14. des. -82, sum Martin ikki vil viðganga, um tað er Dimma ella Martin er mær tað sama.

Gott orð á sær

— Teir umleið 10 privat-

menninir, sum hovdu sett pening í virkið, hava eftir øllum at doma mist umleið eina hálva millión hvør, Menningargrunnurin missir umleið 4 milliónir, bert spell at eitt tilkið virki skal fáa á heysin tá vit vita, at framleiðslan hjá virkinum hevur eitt gott orð á sær. Hetta eru teir mongu fyrspurningarnir eitt gott domi um, sigur Martin Djurhuus.

Eg havi í hvussu so er ikki valt formannin, ið situr í Bruxelles. Tann einasti, ið eg havi vegna virkið — sum Martin sigur at geva skyldina — er, at lögmaður átti at gripið inn, vegna partapeningin hjá Landsstýrinum, og at

meirlutin í nevndini átti at tikið móti tilboðnum frá landsstýrinum. Eg havi ikki skulsett nakran viðvíkjandi umtalaða virkið.

Annars havi eg alt gott at bera Menningargrunninum. Eg var vanur at tosa við formannin, tá okkurt var áfát, og ikki við skrifvaran. Tað er kanska tí, hann er vorðin firtin og leggur meg undir eitt og annað — t.d. óvirkið hjá nevndini. Viðvíkjandi nevndini, ið Martin skilur um, er helst einki at viðmerkja, tí næstu ferð hann skilur, ja, so hevur hann helst einki at viðmerkja, tí næstu ferð hann skilur, ja, so hevur hann helst ongantið sagt

nakað um tað.

Í hvussu so er, okkara samráðingar í nevndini við Landsstýrið og Menningargrunnin, so dugi eg enn ikki at siggja, hvat Martin Djurhuus, ið (bert) hevur starv sum skrifvari í Menningargrunninum, hvat hann hevur við hetta at gera.

Tormóð dámar mær væl, um hann, sum ein góður føroyingur, vil vegleiða meg at saksøkja Jydsk Teknologisk Institut, sum hann tekur til. Ikki veit eg, hvussu ein

ber seg at, men eg vóni, at hann hjálpi mær við hesum.

Løgmannin er ikki at »kommentera«, tí hann skilur í Dimmu ymiskt, so sum hann 11.1.83 skrivaði, at sett vóru fólk at ansa eftir virkinum — meinar hann fleiri fólk, ella meinar hann EITT?

Nú eru brúktir nógv ymisk orðatøk, so eg vil eisini enda hesa grein við einum slium: »Skomager bliv ved din læst«.

Johan Niclasen

*Tess stytri lesara-
brøvini eru — tess
fleiri sleppa við*